

АНТИБИОТИЦИТЕ

Постижение или престъпление?

Това заглавие може да шокира само неинформирания читател. За съжаление такива читатели, дори такива медици представляват над половината, съответно от четящата (и телевизионната) аудитория и от медицинското съсловие. Тази тъжна констатация впрочем е една от причините да потърся отговора на този въпрос. Без пристрастие. Да поставя съществуващите факти и аргументи съответно върху блюдото с надпис "ЗА" и другото - с надпис "ПРОТИВ" антибиотиците. За да видим на коя страна ще се наклонят везните на истината.

Бих препоръчал на тези, които са лишени от способността да променят възгледите си в съответствие с променящите се знания за познатите им неща, да не четат по-нататък. За да не си развалят настроението, че трябва да се разделят със заблудите или самозаблудите си...

"Антибиотиците - постижение или престъпление?" Този въпрос би бил неуместен преди 60 години - когато пеницилинът вършеше чудеса, когато оцеляваха осъдените на смърт пациенти с диагноза "туберкулоза" или "чума", или "дифтерия", или "коклюш", или "сифилис", или "пневмония"..., когато, така да се каже, не Нобеловият комитет, а благодарното човечество връчваше най-високата награда на откривателите Fleming, Chain и Florey.

Този въпрос започна да се оформя, формулира и обсъжда след първите години на възторг и ентузиазъм. След като клиничната практика започна да регистрира някои неочаквани неблагоприятия: анафилактичен шок (смърт от алергична непоносимост към приложения антибиотик), отслабване на имунната система от "чудотворния" пеницилин (после стрептомицин, биомицин и т.н.), възникване на стомашно-чревни болки и/или диария, появата на труднолечими

или неизлечими гъбични заболявания и т.н.

Забеляза се и привикване към антибиотичната терапия, патогенните бактерии ставаха все по-устойчиви (резистентни) към вълшебните антибиотици. Фармацевтичната индустрия, за разлика от болните и добросъвестните лекари, не се смути. Тя вече беше пуснала коремче и двойна гуша от първите милиарди, натрупани прочие от успешни продажби и успешни терапии на болести, доскоро смятани за фатални.

Заводите за антибиотици, каквито извисиха снага и на българска земя, започнаха да предлагат по-нови и най-нови антибиотици - все по-мощни, все по-широкоспектърни, от второ, трето, четвърто поколение... Създаваше се впечатление или по-скоро илюзията - създаваха я фармацевтичните производители и техните медийни, политически и всякакви други слуги - че фармацията е всемогъща. Че медикаментите са по-силни от бактериите. Че срещу всеки микроб има или може да се създаде определен, специфичен, ефикасен антибиотик.

Тази заблуда и самозаблуда, тази еуфория, тази измама шестваше глобално... Някъде към 1990 г., някъде след като в клиниките влезе суперантибиотикът ванкомицин, който обещаваха да срази всички резистентни супермикроби, но шоуто не се състоя, а терапията зацikli, скептичните, тоест разумните, честните, компетентните, моралните гласове започнаха да се дочуват в медийното пространство и да стряскат манипулаторите и манипулираните, сиреч производителите и потребителите на медикаментозната надежда.

Негативните последици от антибиотичната вакханалия добиха хималайски мащаби. Отчитаха се, съобщаваха се, докладваха се - по-малко по научни форуми, защото те обикновено се организират, финансират и контролират от БигФарма, а повече в разни неправителствени организации или парламентарни комисии и пр. - все по-нови, по-масови, по-недопустими факти и изводи. Оказва се, наблюдава се, доказва се (на интересуващите се мога да

предоставя стотици, хиляди библиографски източници - бел. автора), че антибиотиците дори при правилна употреба могат да предизвикат и често причиняват:

- микози;
- стомашно-чревни неразположения;
- алергии;
- астма;
- кожни проблеми;
- превръщат някои условно патогенни микроби в патогенни;
- разрушават дори зъбния емайл;
- левкемии;
- бъбречна недостатъчност;
- глухота;
- тромбоза.

И пр., и пр.

Първият закон за медицинската дейност гласи: *Primum non nocere* - преди всичко не вреди!

Той е и част от Хипократовата клетва, която начеващите лекари май вече не полагат, не я знаят или са я забравили...

Ако се опитаме да приложим този закон към антибиотичната медицина, каквато е преди всичко съвременната официална медицина, ще се ужасим.

Да вземем един от най-модерните антибиотици - ЛИНКОМИЦИН.

Ето какво пише в листовката му за неговите странични ефекти: стомашно-чревни смущения - гадене, повръщане, диария, коремни спазми и болки, възможен е псевдомембранозен колит; намаляване броя на белите кръвни клетки, потискане на костномозъчната функция; реакции на свръхчувствителност - оток от съдов произход, серумна болест и тежка ЖИВОТОЗАСТРАШАВАЩА алергична реакция; еритема мултиформе,

обриви, уртикария и възпаление на влагалищната лигавица, рядко тежки кожни промени (ексфолиативен и везикуларен дерматит); увреждане на чернодробната функция, повишение на някои от ензимите; бъбречни - повишение на азота, намаление на количеството отделена урина и/или белтък в урината; нарушения на сърдечния ритъм, промени в ЕКГ, редки случаи на сърдечно-белодробни усложнения и спадане на кръвното налягане; понякога шум в ушите, виене на свят, потискане на нервно-мускулното предаване...

Проблемът не е в Линкомицина, а във факта, че не съществува конвенционален антибиотик без сериозни, опасни, понякога е смъртоносни въздействия.

Представителите на ортодоксалната медицина си измиват ръцете, като заявяват, че:

- има странични ефекти, но те са ясно и изчерпателно изложени след дългогодишни клинични експерименти.

Истината е, че лекарят **никога** не ги съобщава на своя пациент, а и няма време да го прави и с това нарушава Закона за здравето. В листовката винаги са записани само част от бедите, които този медикамент може да донесе на лековерния страдалец.

Ако антибиотиците биваха изследвани детайлно, мащабно и оптимално, преди да ги пуснат на пазара, нямаше впоследствие да се събира информация от практикуващите лекари за тяхното действие и нямаше да се налага да се спират от време на време продажбите на някои съвсем вредоносни антибиотици...

- Вторият аргумент на лекарите в полза на употребата е, че може и да не са съвършени антибиотиците, но няма с какво да бъдат заменени, нямат алтернатива.

Тук вече проблемът от чисто терапевтичен става и общомедицински, става проблем на образованието, става проблем на съвестта и морала.

Лекарите твърдят, че всемогъщите антибиотици нямат алтернатива,

просто защото не знаят, че има алтернатива. А не знаят по няколко причини: защото не са учили това поради осакатените учебни програми в медицинското образование, защото в тези програми се внушава на бъдещите хипократовци, че билките и други, хилядолетно прилагани природни лечебни средства са неефективни терапевтици, защото лекарите не искат да се информират как в действителност стоят нещата. Така те по принцип не са подготвени да спазват закона, който от няколко години ги задължава да осведомяват пациенти и за съществуващите полезни алтернативни терапии. Как ще преподаваш урок, който сам не си учил?

Така дипломираните лекари се оказват закононарушители по силата на самото обстоятелство, че тяхното образование не е съобразено с изискванията на закона за добрата лекарска практика.

Така и най-добросъвестният лекар с всяка изписана рецепта нарушава най-малко два основни закона.

Първо. Държавният закон да запознава пациента с алтернативните терапии.

Второ. Хипократовия закон - да не вреди!

Защото всъщност почти всяка рецепта съдържа медикаменти, които увреждат или могат да увредят болния.

Защото сред едни от най-често предписваните лекарства - антибиотиците - няма нито един, който да не носи рискове за пациента.

Какви са алтернативите на антибиотиците?

И стародавни, и най-модерни, многобройни, разнообразни, ефикасни, безопасни... Накратко:

1. Лечебните растения:

- Саменто
- Котешки нокът
- Нони
- Ехинацея

- Жълт кантарион

- Бъз и т.н.

2. Пчелни продукти

- мед

- прополис

- прашец

- млечице и т.н.

3. Лечебни храни

- чесън

- люти чушлета

- „живо“ кисело мляко и т.н.

4. Витамини и минерали: А, Е, С, цинк, селен и т.н.

5. Водни процедури

6. Масажи

7. Йога

8. Акупунктура

9. Мумийо

и т.н., и т.н.

За жалост и лекари, и пациенти понякога се произнасят категорично по въпроси, които познават повърхностно. И отричат дори очевидното...

Първо - не всичко в т.нар. алтернативна медицина е стойностно или е изобщо медицина. Например **хомеопатията** - най-масовата заблуда в медицината, **ирисовата диагностика** - най-древното медицинско шарлатанство, и т.н.

Второ. Други алтернативни средства, като например **мумийото** или **алоето**, изискват по-задълбочено познаване и внимателно приемане.

Трето. Истинските алтернативни лечебни средства действат на друг принцип, различен от печалния принцип: "Един антибиотик срещу един

микроб." Това е твърде обширна тема и ако тя не се овладее от бъдещите лекари, човечеството не го чака нищо добро.

Четвърто. Още преди четвърт век един български учен, с който би се гордяла всяка друга нация, Веселин Петков, писа: "При експериментално изследвани неколкостотин билки, използвани в българската народна медицина, за около 40 намерихме, че понижават кръвното налягане, около 10 премахват чревните спазми, **около 50 билки показват силно противомикробно действие, включително и срещу болестотворни микроби, чието развитие се потиска трудно дори и от най-силните познати днес химиотерапевтици.**" (Член-кореспондент, проф. д-р *ВЕСЕЛИН ПЕТКОВ*: "Съвременна фитотерапия", 1982 г.)

Коментарът на този текст оставям за нискочелите отрицатели на билките, за горещите адепти на „незаменимите“, „животоспасяващите“ и прочие... убийствени антибиотици!

Пето. Не мога да се въздържа и да не спомена и лидера на билките, най-фантастичното природно лечебно средство на всички времена - **Саменто**.

Свидетелствата на повече от 300 пациенти, намерили спасение от своите тежки заболявания, могат да се прочетат в книгата "**Саменто - здраве за всеки**".

Когато анализираме спорните възможности на антибиотичната терапия, е несъпоставимо да изброяваме лечебните достойнства на Саменто - антибактериалното му действие е безспорно доказано и невероятно. Към това обаче следва да прибавим, че Саменто действа и антивирусно, антитуморно, антиоксидантно, антивъзпалително, антигъбично и пр., и пр.

Предлагам на неинформираните привърженици на антибиотичното лечение (защото информирани, знаещи, мислещи, морални привърженици на антибиотиците не може да има) да сравнят вече цитирания не знам от кое си поколение антибиотик Линкомицин със 100% билковия препарат САМЕНТО, който е на медицинския пазар от 7 години, но практически се използва от

незапомнени времена.

Общото между Линкомицин и Саменто е само един дълъг списък.

В дългия списък, придружаващ Линкомицина, са изброени страничните, умопомрачителни ефекти, които той може да предизвика...

В дългия списък, който е продукт само на Саменто, се изброяват болестните състояния, които той може да повлияе благоприятно или да излекува напълно: хламидиоза, ангина, хеликобактериоза, болкови синдроми, хипертония, астма, диабет, ламблиоза, псориазис, артрити, лимфоми, синдром на хроничната умора, фибромиалгия, паркинсонов синдром, сенна хрема, синусит, някои левкемии и други злокачествени заболявания...

Списъкът на Саменто се увеличава непрекъснато.

В него обаче няма странични ефекти или ако има, те са толкова незначителни и безопасни, че отшумяват само с лека корекция в дозата, без да се налага спиране на лечението!

Както вече споменах - това е друг лечебен подход, различен от антибиотичния, медикаментозния, академичния, конвенционалния!... Това е друга философия за човека, за болестите и здравето! Това е друга медицина! Подробности за нея могат да се намерят в споменатата книга **"Саменто - здраве за всеки"** (стр. 26 и стр. 305), както и в книгата ми, която ще излезе през 2007 г. - **"Новата медицинска парадигма"**.

Защо антибиотиците стават все по-мощни и все по-безпомощни?

Хората мръха като мухи - казват лекарите, - преди да се появят антибиотиците.

Първо, хората и сега мрат като мухи, и то в най-реномирани израелски болници - въпреки наличието на хиляди антибиотици или - по-вярно е да се знае и да се признае, че това става благодарение преди всичко на антибиотиците!!!

Ефикасни антибактериални средства е имало и преди Флеминг, но лекарите и тогава са учили не това, което трябва. Иначе щяха да познават ненадминатата лечебна сила на Саменто, на Нони, на ехинацеята, на звъниката, на бъза, на мумийото, на масажите, на пчелните продукти (особено прополиса, прашеца и млечицето), на йога, на смирната и т.н.

Може да се каже, че в известен смисъл хората умират не от микроби, а от невежество. Умират поради непознаване на болестотворните микроби, както и на здравотворните природни средства.

И най-страшното е, че това невежество е присъщо и на лекарите, даже при тях то се демонстрира като един вид професионална гордост, а ние, останалите, разчитаме и се доверяваме на лекарската ученост и съвест...

Под път и над път чуваме и четем - не злоупотребявайте с антибиотиците! Употребявайте ги само и точно по лекарско предписание! Не ги купувайте без рецепта и не се самолечувайте с тях!... Все умно звучащи съвети...

Каква е обаче действителността?

1. Поради хаос в здравеопазването - и българското, и световното - гражданите се снабдяват и ползват антибиотици, както успеят.

2. Прекалената употреба на антибиотици произтича както от тяхното разюздано рекламиране, така и от навика на лекарите да се презастраховат срещу евентуални бактериални усложнения, например след грипно заболяване...

3. Статистиката (американската, защото българската няма кой да ти даде!) показва, че в САЩ годишно се предписват над 20 000 000 ненужни антибиотици при вирусни инфекции!

Даже в тази страна, където антибиотиците се изписват само с лекарска рецепта, здравните власти обвиниха не лекарите, а пациентите(!) за злоупотреба с антибиотици.

В повечето европейски страни данните са аналогични със ситуацията в

САЩ - от 40 до 60 процента от случаите антибиотиците се предписват **неправилно**, а това значи **излишно и вредно!**

После чуваме, че бактериите мутиралаи, приспособявали се към своя враг и дори започвали да се хранят с него, тоест с антибиотици. Сиреч неграмотното ползване на антибиотици стига до абсурда те не само да не могат да се справят с бактериалните болести, но и да почват да ги създават, предизвикват, причиняват!

4. От произвежданите годишно 14 000 тона антибиотици в САЩ, 11 000 тона отиват в животновъдството - за лекуване на крави и отглеждане на телета!...

Нещата ще почнат да се проясняват, ако знаем, че компаниите производители на тези най-масови медикаменти, отделят всяка година **милиарди** долари за корумпиране на възлови фигури в здравната система: законодатели, експерти, правителствени чиновници, хора от СЗО...

5. В малката, но относително цивилизована Дания от 1999 г. е забранено стимулирането растежа на телетата с антибиотици. А България, а светът? Защото днес мобилността на хора и микроби е по-масова и динамична отвсякога.

Както китайският грип прелита до Европа за часове, така и мутираният златен стафилокок (поради антибиотично лечение или стимулиране) прелита от САЩ до София за часове...

Останалото е мълчание (от страна на корумпираните здравни чиновници и производителите на антибиотици)!

Всъщност останалото е трагедия.

Болестотворните микроби резистират (стават устойчиви) поради **прекалената и неправилна употреба** на антибиотици.

Тук само ще спомена, но няма да коментирам модерната (о, Господи!) **профилактика** с антибиотици!?!

Още преди Флеминг да открие животоспасяващите и животопогубващи

(да не забравяме, че "антибиотик" в превод означава "срещу живота") антибиотици, в природата и в народната (природна) медицина са съществували техни **надеждни и ефикасни** алтернативи.

В последно време се мяркат обнадеждаващи съобщения, че учените се опитват да извлекат естествени субстанции с антибактериални свойства от маслините, акулата, морски мекотели, насекоми, австралийската дървесна жаба и пр. Боя се, че и тук са в ход комерсиалните, а не научните и хуманните медицински принципи, но това е тема за друга публикация.

Твърде показателна и поучителна е биографията на един от най-популярните български лекари - д-р Стоймир МЛАДЕНОВ, доктор по медицина.

Този дипломиран медик на млади години е имал злата участ да заболее от масовата тогава жълта гостенка - туберкулозата. Вездесъщият пеницилин все още е бил непознат на българските аптекари. Когато лекуващите лекари прогнозирали само още два-три месеца живот на този пациент, той почнал отчаяно да се самолекува с няколко килограма мед и други пчелни продукти.

Резултатът е ясен за всеки, който иска да го види. Д-р Младенов, вече над 50 години, е един от най-известните и авторитетни апитерапевти в света. Неговите щастливи пациенти живеят в десетки страни освен в България. Книгите му за успешно лечение на десетки "нелечими" заболявания са издадени в много страни.

Още през 1950-1980 г. руски, френски, чешки, румънски учени, а също и д-р Стоймир Младенов, публикуваха своите методи за успешни терапии с пчелни продукти на такива болестотворни микроби като златистия стафилокок, протеус вулгарис, хемолитичния стрептокок, ешерихия коли, стафилококус ауреус и много други.

Напразно!

Недоучените или недобросъвестни терапевти, здравните администратори и най-вече диригентът на медицинския пазар БигФарма не се

интересува от тези лечебни възможности. Не се интересува, защото от тях не може да се печели... Не се интересува, защото тези природни лекове, за разлика и от най-прехвалените антибиотици, са евтини, ефикасни и безвредни. Тоест антибиотиците са направо нокаутирани!

А отгоре на всичко апитерапията (лечението с пчелни продукти) предлага и една суперекстра - освен патогенните бактерии и заедно с тях тя елиминира и такива упорити врагове на човешкото здраве като вирусите, гъбичките, рикетсиите, плесените... Както впрочем действат и билките.

Внимание: Нобелова награда!

За мнозина привърженици на антибиотичната медицина у нас единственият или най-тежкия аргумент в защита на тези медикаменти е фактът, че за тяхното създаване бе присъдена Нобелова награда...

Ако се върнем малко по-назад в историята, ще забележим, че Нобелова награда бе дадена и на Паул Ерлих (бащата на химиотерапията) - през 1909 г., за откриването на салварзана, наречен "вълшебен куршум" срещу сифилиса...

Да сте чули днес, след 100 години, някой някъде да лекува това заболяване с "нобеловото" лекарство?!

През 1945 г. Fleming, Chain и Florey получават Нобеловата награда за откриване и внедряване в лечебната практика на антибиотиците.

Всъщност откривателят е Fleming, а ентузиазмът на Chain и Florey превърна откритието в практически приложим "чист" медикамент.

Прави чест на Александър Fleming, че още през 1945 г. предупреждава публично (в. "Ню Йорк таймс") за опасността да се създадат микроби, резистентни (устойчиви) на пеницилина.

Един български медик и журналист, автор на книгата "Великите победи на медицината" (1975 г.) със завиден социалистически възторг писа: "Спомняте си, нали, какво събитие бе у нас преди години появата на пеницилина. Е, добре! Погледнете аптечните рафтове днес. Една богата гама от антибиотици,

произведени при това не къде да е, а в Завода за антибиотици в Разград. Тук наред с "пенсионерите" пеницилин и стрептомицин стоят новите широкоспектърни антибиотици от групата на тетрациклините: тетрациклин, окситетрациклин, тетраолеан; стоят полусинтетичните пеницилини: ампицилин и оксацилин."

Повечето служители от националната здравна система и днес изповядват този безумен патос и предписват антибиотици за щяло и нещяло.

През 1948 г. Нобеловият комитет вероятно с велико чувство за изпълнен професионален и човешки дълг отсъжда: "Достоен за голямата награда е създателят на ДДТ Паул Мюлер!"

Впрочем мързеливите или недоразвити умове сякаш не знаят, че в Нобеловия комитет работят, спорят, обсъждат, гласуват също хора. Със свои слабости и страсти, предпочитания и пристрастия, дори пороци и зависимости. Нобеловите награди по медицина и физиология, свързани със скандални грешки, падения и престъпления, ще бъдат тема на друга публикация във в. "Лечител".

Нобеловото ДДТ отдавна е забранено в цивилизованите държави, но пораженията върху живите организми още дълго ще тежат върху съвестта на суперекспертите от Нобеловия комитет.

Иде ред и на антибиотиците, на кортикостероидите, на антидепресантите...! Иде!

Атанас ЦОНКОВ,
медицински консултант на в. "Лечител"